

Ὁ Σάχης τῆς Περσίας.

« Ὁ Κ. Ιούλιος Σμιδτ, διευθυντὴς τοῦ ἀστεροσκοπείου Ἀθηνῶν, ἀνεκάλυψε τὸν νέον κομήτην ὥρας τινὰς πρὸ τοῦ Κ. Τέμπελ, τὴν 2 Ἰουλίου περὶ τὴν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν τῆς νυκτός. Τὸ ἄστρον ἐφαίνετο τότε καὶ εἰς τὸν γυμνὸν ὀφθαλμὸν, ἂν καὶ ἦτο φέγγος σελήνης, ἀλλ' ἡ λάμψις αὐτοῦ ἐλαττοῦται ταχύτατα. Ὁ Κ. Σμιδτ τὸν παρατήρησε μέχρι τῆς 11 ὥρας, ἴσως δὲ καὶ τὰς ἐπομένας ἡμέρας. Οἱ δὲ κύριοι Σίμων καὶ Τέμπελ ὥρισάν τινας θέσεις τὴν 5, 7, 14 καὶ 16 Ἰουλίου. Δυστυχῶς φαίνεται ὅτι κἀνὲν

ἐκ τῶν μεγάλων ἀστεροσκοπειῶν δὲν παρατήρησεν τὸν κομήτην. Ὁ Κ. Weiss ἀστρονόμος τῆς Βιέννης ἐσχεδίασε τὴν τροχίαν κατὰ τὰς παρατηρήσεις τῶν 2, 3 καὶ 15 Ἰουλίου· τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τοῦ ὑπολογισμοῦ αὐτοῦ συμφωνεῖ ἱκανῶς πρὸς τὴν τροχίαν τὴν ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Seeling ἐξ Ἀλτόνης, καὶ στηριζομένην εἰς θέσεις ἦττον πλησίον κειμένας.

« Κατὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ Κ. Seeling, ὁ κομήτης εἶχε τὴν 28 Ἰουλίου εἰς τὰς 10 τῆς νυκτός ἀνάβασιν εὐθεῖαν 13 ὥρων, 15 λεπτῶν, 48 δευτέρων λεπτῶν

καὶ ἀρκτικὴν ἔγκλισιν μιᾶς μοίρας 53 λεπτῶν καὶ ἔδυσε τὴν ἡμέραν ἐκείνην περὶ τὴν 40 ὥραν καὶ 43 λεπτὰ τῆς νυκτός. Ἀλλ' ἡ λάμψις τοῦ μόλις εἶναι τὸ ἑκατοστὸν τῆς προτέρας.

»Ὁ κομήτης οὗτος ἐφάνη ἐξαίφνης ὡς ὁ μέγας κομήτης τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἀλλ' ἡ ἀναλογία αὐτῇ μόνον κατὰ τὸ φαινόμενον ὑπάρχει, διότι ὁ τοῦ 1861 εἶχεν ἤδη παρατηρηθῇ εἰς τὸ νότιον ἡμισφαίριον πολὺν χρόνον πρὶν ἢ φανῇ εἰς τὴν Εὐρώπην, ἐν ᾧ ὁ σημερινὸς δὲν ἤρχησε νὰ ᾔηται καταφανὴς εἰμὴ ὅτε ἀνεκκλύφθη. Τοῦτο ἐξηγεῖται διότι ἡ θέσις τῆς τροχίᾳς ὀλίγον κλίνει ὡς πρὸς τὴν ἐκλειπτικὴν καὶ παρέχει περιήλιον διάστημα ἴσον σχεδὸν πρὸς τὸ μεταξὺ γῆς καὶ ἡλίου. Ἐκ τούτων ἐξάγεται ὅτι ὁ κομήτης ἐπλησίωσε πρὸς ἡμᾶς μετὰ ταχύτητος ἴσης πρὸς τὸ ἄθροισμα τῆς ἰδίας αὐτοῦ μετακινήσεως καὶ τῆς ταχύτητος τῆς γῆς, καὶ ὅτι τὴν σήμερον ἀπέργεται μετὰ τῆς αὐτῆς ταχύτητος. Τὴν 4 Ἰουλίου διέδρανε ὑπὲρ τὴν γῆν εἰς διάστημα 4 ἑκατομμυρίων λευγῶν περίπου.»

Ὁ δὲ Κ. Τέμπελ ἐπιτελλεῖ τὰ ἑξῆς εἰς τὸν *Σημαιοφόρον τῆς Μασσαλίας*:

«Ὁ ὑπὸ τοῦ πατρὸς Ρόζα ἀνακαλυφθεὶς κομήτης τὴν 23 Ἰουλίου εἶναι νέος· δὲν εἶναι δὲ ὁ ὁφθεὶς τῇ 2 Ἰουλίου. Παρατήρησα χθὲς τὸ ἑσπέρας ὅτι ἦν εἰσέτι ἐν τῷ ἀστερισμῷ τοῦ Καμηλοπάρδου, ἀλλ' ἠναγκάσθην νὰ μετακομίσω τὸ τηλεσκόπιον εἰς τὸν κήπον, ὅπως ἴδω τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ οὐρανοῦ· ὁ ἄνεμος ὅμως μὲ ἐμπόδιζε νὰ παρατηρήσω ἀκριβῶς.

»Ὁ κομήτης τοῦ πατρὸς Ρόζα ἦν ὠραιότατος καίτοι δυσκρίτως ἐμφανὴς πρὸς τὸν ἀπλῶς βλέποντα· κατὰ τὸ μέγα μου τηλεσκόπιον παρέχει ὄψιν παραπλησίαν τῇ τοῦ μεγάλου κομήτου τοῦ 1861, ἀλλ' εἰς μικρότερον σχῆμα· ὁ πυρὴν αὐτοῦ, διάπυρος μάλιστα καὶ εὐδιάκριτος, περιβάλλεται νεφελοειδεὶ πέπλῳ 8 ἕως 10 λεπτῶν διαμέτρου· ἀντιτείνει δὲ τῷ ἡλίῳ οὐρὰν ἕως 4 μοιρῶν μήκους καὶ μόνον 10 ἕως 12 λεπτῶν πλάτους. Ἡ μὲν πορεία αὐτοῦ εἶναι βραδυτάτη, ἡ δὲ θέσις κατ' εὐθείαν ἀνάβασιν 96 περίπου μοιρῶν καὶ ἡ ἔγκλισις 72 καὶ ἡμισείας.

»Ὁ κομήτης τῆς 2 Ἰουλίου, ὃν ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου Ἀθηνῶν Ἰούλιος Σμίδτ ἀνεκάλυψε τὴν αὐτὴν ὡς καὶ νύκτα εὐρίσκεται τὴν σήμερον παρὰ τὸν ἰσημερινὸν ἐν τῷ ἀστερισμῷ τῆς Παρθένου. Εἰ καὶ ἐν ὀλίγαις ἡμέραις ἡλαττώθη τό τε φῶς καὶ ἡ πορεία αὐτοῦ, ἠδυνήθηεν νὰ κατορθώσω παρατηρήσεις ἐπ' αὐτοῦ τὰς 23 καὶ 24 Ἰουλίου.»

Τηλεγράφημα δ' ἐξ Ἀλγερίου τῆς 2 Αὐγούστου 1862 τετάρτην ὥραν καὶ 25 λεπτὰ τῆς ἑσπέρας, σταλὲν ὑπὸ τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ στρατάρχου καὶ δουκὸς Μαλκαὼφ πρὸς τὸν στρατάρχην Vaillant, μέλος τῆς Ἀκαδημίας, λέγει ὅτι τὴν προτεραίαν κατὰ τὴν ἐν-

νάτην καὶ 55 λεπτὰ τῆς νυκτός ὁ Κ. Βυλάρδος ἀνεκάλυψε κομήτην ἐν τῷ ἀστερισμῷ τοῦ Καμηλοπάρδου εἰς 6 ὥρων εὐθείαν ἀνάβασιν καὶ 17 μοιρῶν βορείου πολικῆς ἀποστάσεως, μέγαν ἔχοντα πυρὴνα καὶ διαφανεστάτην κόμην.

Ὁ δεύτερος τῶν πρὸ μικροῦ ἀνακαλυφθέντων κομητῶν, ὁ ἐν μὲν Φλωρεντίᾳ τῇ 22 Ἰουλίου παρατηρηθεὶς ὑπὸ τῶν Κ.Κ. Πακινόθου καὶ Τουσσαίντου, ἐν δὲ Ρώμῃ τῇ 25 Ἰουλίου ὑπὸ τοῦ πατρὸς Ρόζα, τῇ 27 ἐν Κοπενάγῃ ὑπὸ τοῦ Κ. Σχιελλεράπου, ἔγινε πλέον καταφανὴς ὡς εἶπομεν καὶ εἰς τὸν γυμνὸν ὀφθαλμὸν καὶ θέλει φανῇ ὠραιότατος περὶ τὸ τέλος τοῦ μηνός (ε. ν) κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ Κ. Ὁρυσδεῖν, ὡς πάλιν ὁ *Μηνότωρ* λέγει. Τὴν 4 Αὐγούστου καθ' ἣν παρατηρήθη εἰς τὸν μεσημβρινὸν τῆς Βιέννης διεκρίνετο ἤδη ἄνευ τηλεσκοπίου. Ἡ κόμη αὐτοῦ εἶχε σχῆμα βριπίδιου· ἡ οὐρὰ εἶχεν ἤδη μῆκος ἡμισείας μοίρας ταῖς πρώταις ἡμέραις τοῦ Αὐγούστου. Ὁ δὲ πυρὴν ἰσχυρῶς μεγεθυνόμενος λάμπει ὡς ἀστὴρ ἑκτοῦ μεγέθους.

Κατὰ τὸ αἰδ. πατέρα Σέκχιν τὸ μικρὸν νέφος εἶναι στρογγύλον, διαμέτρου 3 ἕως 4 λεπτῶν, ἐξέχον πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἡλίου· ἀλλ' ἡ οὐρὰ μόλις ἀρχίζει νὰ φαίνεται.

Ἡ τροχία τοῦ ἀστρου τούτου ὁμοιάζει ὀλίγον πρὸς τὴν τοῦ κομήτου τοῦ 770, ὑπολογιζομένου κατὰ τὰς σινικὰς παρατηρήσεις.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ Αὐγούστου (νε) ἡ λάμψις τοῦ κομήτου εἶναι δωδεκαπλασίον ἢ κατὰ τὴν 31 Ἰουλίου. Περὶ μέσον τὸν Σεπτέμβριον θέλει διέλθῃ τὸν ἰσημερινὸν καὶ θέλει ὄψει τότε περὶ τὰς δέκα τῆς νυκτός· ἀλλ' εἰς τὸ νότιον ἡμισφαίριον δύναται νὰ παρατηρηθῇ ἐπὶ πολὺ μετέπειτα.

Τὸν δεύτερον ὅμως τοῦτον κομήτην οὔτε ὁ Πατὴρ Ρόζας ἀνεκάλυψεν ἐν Ρώμῃ πρῶτος, παρατηρήσας αὐτὸν τῇ 25 Ἰουλίου, οὔτε οἱ ἀστρονόμοι τῆς Φλωρεντίας τῇ 22, ἀλλ' ὁ ἀκέρματος ἀμερικανὸς ἀστρονόμος, Κ. Τύτλης, ἐκ Καμβρίγης ἐν Μασαχουσέτῃ, ἀνεκάλυψε αὐτὸν τῇ 18 Ἰουλίου ὀλίγον μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

Τὴν σήμερον, ἐξακολουθεῖ ὁ *Μηνότωρ* τῆς 12/14 Αὐγούστου, ὁ κομήτης εὐρίσκεται εἰς ἀπόστασιν 8 ἢ 9 μοιρῶν μόνον ἀπὸ τοῦ ἀρκτικοῦ πόλου· διαβάνει δὲ εἰς τὸν κατώτερον μεσημβρινὸν πρὸς τὰς ἑνδεκα καὶ ἡμίσειαν τῆς ἑσπέρας. Ἡ λάμψις εἶναι ἤδη διπλασία ἢ τριπλασία τῆς ἐν ταῖς ἀρχαῖς τοῦ μηνός. Εἶναι λοιπὸν καταφανὴς εἰς γυμνὸν ὀφθαλμὸν, ἂν ὁ οὐρανὸς ᾔηται καθαρὸς, μάλιστα μετὰ τὴν δύσιν τῆς σελήνης, ἥτοι τὴν 4/13 Αὐγούστου εἰς τὴν ἐνάτην τῆς ἑσπέρας καὶ τὴν 2/14 τὴν δεκάτην καὶ τέταρτον. Ὁ κομήτης ἔνεκα τῆς περὶ τὸν πόλον θέσεώς του μένει ὀρθτὸς ὅλην τὴν νύκτα. Τὴν 7/19 Αὐγού-

στον θά απέχῃ 44 μοίρας ἀπὸ τοῦ πόλου καὶ τὴν 41/33 24 μοίρας· μόνον δὲ τὴν 17/29 ἀπέρχεται ἱκανῶς μακρὰν τοῦ πόλου ὥπως φθάσῃ εἰς τὸν ὀρίζοντα κατὰ τὸν κατώτερον μεσημβρινόν, καὶ τότε θέλει ἔχει δεκαπλασίονα λάμψιν τῆς κατὰ τὴν 20 Ιουλίου / 1 Αὐγούστου ἐκπεμπομένης.

Ὁ κομήτης θὰ ᾔῃαι περιήλιος τῇ 13/25 Αὐγούστου, διέρχεται τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἐκλειπτικῆς τὴν 1/13 Σεπτεμβρίου διαβαίνων διὰ τοῦ δεσμοῦ αὐτῆς κατὰβαίνοντος εἰς μικρὰν ἀπὸ τῆς γῆνιου τροχιάς ἀπόστασιν. Ἀλλ' ἡ γῆ θὰ ᾔῃαι τότε μακρὰν τοῦ σημείου τούτου διελθοῦσα αὐτὸ πρὸ 33 ἡμερῶν.

Ἐὰν παρίδωμεν τὴν ἀσθενῆ ἀναλογίαν τῶν στοιχείων τοῦ ἀστέρος τούτου πρὸς τὴν τροχίαν τοῦ κομήτου τοῦ 770, ὑπολογισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Χινδ, πρὸς οὐδέν· ἐκ τῶν γνωστῶν κομητῶν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξομοιωσώμεν αὐτήν. Ἀλλὰ ἐφ' ἑτοῦς δὲν δυνάμεθα νὰ κατακρίνωμεν τοὺς ἀστρονόμους ὥς πέρυσιν ὅτι κατελήφθησαν ἀπροσδοκῆτως ὑπὸ φαινομένου λαμπροῦ καὶ ἀπροόπτου.

Ἀλλὰ περὶ μὲν κομητῶν ἄλλοις εἴρηται· μεταβώμεν δ' ἀπ' αὐτῶν εἰς τὴν τοῦ gaz ὠφελιμωτέραν λάμψιν, διότι δὲν ἐνόησα ποτὲ εἰς τι χρησιμεύει ἡ τῶν κομητῶν. Κατὰ νέον νεωτερισμόν, δι' αἱρίου ἐφωταγωγῆθῃ τὴν 15 Αὐγούστου ὀλάκληρος ἡ πόλις τῶν Παρισίων, διὰ τὴν ἐθνικὴν ἐορτὴν τοῦ Ναπολέοντος· εἰς τὴν φωτοχυσίαν ταύτην τὸ αἶριον περιεκλείετο ἐντὸς φανῶν κεχρωματισμένων διαφόρων χρωμάτων τῶν λεγομένων ἐνετικῶν φαταρίων, lanternes venitiennes· παρ' ἧν δὲ τὸ αἶριον φαίνεται ἐπιτηδειότερον ἢ πρὶν κατασκευαζόμενον, ἢ καθαρισθὲν πλέον. Ἐπειδὴ δὲ διατείνονταί τινες λέγοντες «γῆστα ὅσους φανούς αἱρίου τόσους καὶ ἐλαίου καὶ θὰ ἔχετε τὸ αὐτὸ φῶς, » συμβουλεύομεν εἰς αὐτοὺς νὰ μεταβώσιν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Σταδίου κατ' εὐθείαν εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ὅπου καίουσιν πρὸ τινος χωρὶς νὰ φέγγωσιν ὅμως, ἐμπλησθέντες ἐλαίου καὶ τριμύξων λύχνων τοῦ αἱρίου οἱ φανοί, ἀγνοοῦμεν διὰ τί. Μάλιστα δὲ ἀληθεύει διὰ τοῦτο ἡ ὑπὸ τοῦ Κυρίου Τέλλου ἀναφερομένη ὁμοιοκαταληξία

Ἐν τῇ φάει σκοτεινός,

ἐφαρμοζομένη εἰς τὸν ἕνα μόνον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ σταδίου αἱρίου φανὸν τὸν ἐλαίου ἀμυδρὰς λάμψεις ἐκπέμποντα, ὃ ὅποιος ὅμως ἂν τὸ αἶριον δὲν ὑπῆρχεν εἰσέτι ἐν Ἀθήναις θὰ ἦτο

Ἐν τῇ σκότει φαιτεινός,

καθὼς πολλοὶ ἄλλοι ἐκ τῶν κατὰ τὰ παρημελημένα τῆς πόλεως ἡμῶν τμήματα συναδέλφων του. Παρατηρητέον δὲ ὅτι δεκάτην πέμπτην Αὐγούστου ἐγένετο ἐν Γαλλίᾳ ἡ ἐπὶ τὰ φαινότατα πρόοδος τὴν ὁποίαν ἀνηγγεῖλαμεν, καὶ δεκάτην πέμπτην Αὐγούστου ἡ ἐπὶ

τὰ σκοτεινότερα ἡμετέρα. Πικράδοξον! μόνον κατὰ 12 ἡμέρας εἴμεθα ὀπίσω!

Τὴν αὐτὴν ἐσπέραν τῆς 15 Αὐγούστου ἑκτακτος ἀμαζῶν κρότος καὶ κίνησις ἤκούετο ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν· διότι οἱ διασκεδάσαντες ἐν τύρβῃ τὰ σκοτεινὰ τῆς μελαγχολίας τῶν νέφη εἰς τὰς διαφόρους τῆς Ἀττικῆς ἐξοχὰς ἐπανήρχοντο πάλιν εἰς τὴν ἄλλην τύρβην, τύρβην πολυειδῆ καὶ πολυποικίλον, ὑποσχόμενοι νὰ ὀρμήσωσιν ἐκ νέου ἄθροοι πρὸς τὰς αὐτὰς ἐξοχὰς μετὰ τινος ἡμέρας, ὅτε ἄλλη πάλιν ἄγεται ἐορτὴ τῆς θεοτόκου.

Ἀλλὰ τί καθήμεθα καὶ ὀμιλοῦμεν κατόπιρ ἐορτῆς;

Εἰσερχόμεθα τώρα εἰς τὴν τετάρτην ὥραν τοῦ ἔτους τὸ φθινόπωρον καὶ μετ' ὀλίγον θέλομεν ἔχει θεατρικὰς παραστάσεις ἑλληνικὰς τε καὶ ἰταλικὰς. Τὸ θέατρον ἐπεσκευάσθη, ἐχρωματίσθη καὶ εὐτρεπίσθη ἐσωτερικῶς κατὰ τὸν γαλλικὸν τρόπον· ὑπεράνω δὲ τοῦ προσκηνίου ἐτέθη τὸ βασιλικὸν σύμβολον, ὥς ἐν Παρίσι· τὸ αὐτοκρατορικὸν εἰς τὰ πέντε αὐτοκρατορικὰ θεάτρα, τὸ ἰταλικόν, τὸ Γαλλικόν, τὸ Ὁδεῖον, τὸ Μέγα Μελόδραμα καὶ τὸ Κωμικόν. Μόνον τὰ θεωρεῖα θέλουσι μείνει κατὰ τὸν ἰταλικὸν τρόπον διότι καὶ πολυδάπανον καὶ περιττὸν ἴσως ἦτο ν' ἀνοιχθῶσι καὶ νὰ προστεθῶσιν ἐξώστα· μάλιστα, ἐπειδὴ τὸ θέατρον εἶναι μικρὸν ἢ προσθήκη ἤθελε σκεπάσει ὅλην σχεδὸν τὴν λεγομένην ὀρχήστραν περιλαμβανομένης καὶ τῆς πλατείας (par-terre) ἡ ὁποία τώρα θὰ ἔχῃ ἑδρας. Τὸ καθ' ἡμᾶς ὀρθὴν νομίζομεν τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐπισκευασθῇ τὸ νῦν ὑπάρχον κτίριον, ἀφ' οὗ χρήματα δὲν ἔχομεν πρὸς θεμελίωσιν νέου· ἴσως δὲ καλὸν ἦτο, ἐὰν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ ἐκφράσωμεν γνώμην τινὰ, νὰ ἐκτίζετο ἀγορὰ ἐπὶ τοῦ εἰς ἀνέγειναι θεάτρου ὀρισθέντος γηπέδου, τὸ ὅποιον οὐ μόνον ἄχρηστον ἐντελῶς μένει, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν υἱείαν τῶν γειτόνων εἶναι· κάλλιστα δύναται νὰ κτισθῇ ἐκεῖ ἀγορὰ ὥς ἡ νῦν ἐν Πειραιεῖ ἐγαυρομένη, καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ σπεύσωμεν διὰ νὰ πάύσῃ πλέον ἡ βάρβαρος κατὰ τῆς Ποικίλης Στοᾶς καὶ τῶν ἄλλων ἀρχαιοτήτων ὕbris καὶ νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀποφύγωμεν τὰς δικαίως κατακρίσεις τῶν καθ' ἡμέραν ἐπισκεπτομένων αὐτοὺς ξένων· παρὰ τὴν δυτικὴν καὶ ὠραίαν ὕψιν τῆς Ποικίλης Στοᾶς εἶναι ἐμπεπηγμένα ἢ ἐκτισμένα κουρεῖα, κροστωλεῖα, μαγειρεῖα κτλ. καὶ συνέχεται πρὸς αὐτὴν τὸ ἀηδὲς καὶ σαθρὸν ἐκεῖνο λείψανον τῆς τουρκικῆς κυριαρχίας, τὸ ζαρίον, ἐν ᾧ γυμνάζονται οἱ στρατιωτικοὶ μουσικοί. Καὶ ἐν τούτοις ὀλίγα μόνον χρήματα, μικρὸν μέρος τῶν καθ' ἑκάστην εἰς τοὺς ἄλλους δρόμους τῆς πόλεως ἐξοδευομένων, ὀλίγα μόνον ἀρκούσι πρὸς κατάρρεψιν τῶν οἰκαρίων τούτων καὶ μόνον κρημνισμοῦ ἐξοδα χρήζει τὸ μουσουργεῖον τοῦ στρατοῦ, ὑπὸ τὸ ὅποιον ἀκάματος ἀκονητῆς στρέφει

ἀκαταπαύστως τὸν τροχὸν τῆς Ἀτυχίας, καὶ ἡ ὁδὸς τῆς Ἀθηνᾶς θὰ ἐξετείνετο μέχρι τοῦ μεγάλου στρατῶνος ὅπου ἔχει πλέον ὁ δρόμος ἀρκετὸν πλάτος. Ἐὰν ταῦτα δὲν γίνωσι, συμβουλευόμεν εἰς τοὺς μὴ ἰδόντας τουρκικὴν πόλιν νὰ ὑπάγωσι νὰ σπουδάσωσιν αὐτὸν τὸν *μαχαλὲν*. — Ἀλλ' ἐπὶ τὸ προκείμενον· τὸ θέατρον θὰ φωτισθῇ διὰ πολυαερίου, διότι πῶς ἄλλως νὰ ὀνομάσωμεν τὸν πολυέλαιον, μετατρεπομένου τοῦ ἐλαίου εἰς αἴριον;

Κατὰ τὰς Ἑλβετικάς ἐφημερίδας γεναυός τις Κ. Πόλυς ἀνέβη μετὰ δύο ὁδηγῶν εἰς τὴν ὑψηλοτέραν τοῦ Ιουγκοφράου κορυφὴν ἀπείρους κατανικήσας δυσκολίας, ἦτοι εἰς 12,837 πόδ. ὑπεράνω τῆς θαλάσσης. Διαμείναντες δ' ἐκεῖ δέκα λεπτά τῆς ὥρας καὶ μὴ δυνηθέντες κἄν μίαν σημαίαν νὰ ἐμπήξωσιν ἕνεκα τοῦ σφοδροῦ καὶ παγετώδους ἀνέμου ἠναγκάσθησαν νὰ καταβῶσιν.

Ἄγγλος τις ὅμως δὲν ἠδυνήθη ν' ἀναβῇ μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας. Ἐν ᾧ ἀνήρχετο μετὰ τριῶν ὁδηγῶν, εἰς τούτων σφαλεῖς ἔπεσεν εἰς σχισμᾶδα βάθος ἔχουσαν 50 πόδων καὶ ἐκινδύνευσαν οἱ μετ' αὐτοῦ διὰ νὰ τὸν σώσωσιν ἕνεκα δὲ τοῦ λυπηροῦ τούτου συμβάντος διεκόπη ἡ ἀνάβασις.

Εἰς τὸν ἀναβάντα λοιπὸν τὸ ὄρος τοῦτο Κ. Πόλυς δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν οἱ ἐξῆς ὁραῖοι τοῦ Alfred de Musset στίχοι:

Yung-Frau, le voyageur qui pourrait sur la tête
S'arrêter et poser le pied sur sa conquête,
Sentirait en son cœur un noble battement,
Quand son âme, au penchant de la neige éternelle,
Pareille au jeune aiglon qui passe et lui tend l'aile,
Glisserait et fuirait sous le clair firmament.

Τὴν Κυριακὴν 10 Αὐγ. (ν. ε.) ἐγένοντο ἐν Argenteuil πειράματα εἰς τε τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν θήραν ἐνδιαφέροντα. Ὁ Κ. Devisme ὀπλοποιὸς τῶν Παρισίων ἐφήρμοσε πρῶτος τὰς ἐκρηγνυμένας βολὰς εἰς ἰδιαιτέρον ὄπλον πρὸς καταστροφὴν τῶν μεγάλων τετραπόδων, οἷα ὁ ἐλέφας, ὁ λέων, ἡ τίγρις, ὁ πάνθηρ κτλ. Ἐγένοντο δὲ τὰ πειράματα ταῦτα παραγγείλαντος τριάκοντα τοιαῦτα πυροβόλα τοῦ ἐν Κοχενχίνῃ ναυάρχου Κυρίου Βονάρ, ὅπου αἱ γαλλικαὶ προφυλακαὶ κινδυνεύουσι πολλάκις ἕνεκα τῶν πολλῶν τίγρεων. Διάφοροι στρατηγοὶ καὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ πολὺ ἄλλο πλῆθος πεπαιδευμένων ἀνδρῶν ἦσαν παρόντες καὶ ἐξεπλάγησαν, ἐπτοήθησαν μάλιστα, ἰδόντες τὰς τρομερὰς ὀργανικὰς βλάβας, τὰς ὑπὸ τοῦ κτηνικτροῦ Κ. Monjauze εὐθὺς παρατηρηθείσας ἐν τῇ αὐτοψίᾳ τῶν δύο θυμάτων, δύο ταλαιπώρων ἵππων εἰς θάνατον προωρισμένων δι' ἀσθένειαν.

Νῦν δὲ εἶναι ἀναμφίβολον ὅτι ἡ διαβρῆγνυμένη σφαῖρα τοῦ Κ. Devisme εἶναι ὁ ἰσχυρότατος σύμμαχος κατὰ τὴν θήραν τῶν μεγάλων τούτων θηρίων. Καὶ ἄλλαι δὲ δοκιμαὶ γινόμεναι πολλάκις ὑπὸ τοῦ

περιφήμου λεοντοκτόνου Ιουλίου Γεράρδου καὶ ἄλλων γνωστῶν θηριοφόνων, εἶναι ἀντίρρητος ἀπόδειξις ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς κυνηγοί, φυσιοσκόποι καὶ περιηγηταὶ δύνανται ἀσφαλέστερον καὶ ἐπιτυχέστερον νὰ ὁρμῶσιν εἰς καταστροφὴν τῶν ἐν Ἀφρικῇ, Ἰνδίᾳ καὶ Ἀμερικῇ θηρίων.

Σ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

—•••••

ΑΓΓΕΛΙΑ. Βουλόμενοι τὸ κατὰ δύνανμιν ἐλλειψίν τινα τῶν παρ' ἡμῖν μεγίστων ἀναπληρῶσαι, ἐξελλήνισαμεν κατὰ τὰς ἀρχαίας πηγὰς τὸ πολλοῦ λόγου ἄξιον σύγγραμμα τοῦ Σουεγλερίου, τὴν ἱστορίαν τῆς παρ' Ἑλλήσι φιλοσοφίας. Ὁφείλομεν δὲ ἐν αὐτῇ τῇ ἀγγελίᾳ διαλαθεῖν τινα προεισαγωγικώτερον περί τε τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς ἱστορίας αὐτῆς καὶ περὶ τοῦ προκειμένου συγγράματος. Ἐπειδὴ δὲ τὰ τοιαῦτα μακροτέρων δεόνται λόγων, ἐκρίναμεν καλὸν παραπέμψαι τὸν φιλόμουσον ἀναγνώστην εἰς τι τῶν μεγάλων τευχῶν τοῦ ἀξιολόγου περιοδικοῦ συγγράμματος, τῆς *Πανθώρας*, ἐλπίζοντας ὅτι ὁ ἐπισκεπτικὸς καὶ εὐμύστος συντάκτης αὐτῆς ἀξιώσει τῆς δημοσιεύσεως τὰς ὀλίγας λέξεις ἡμῶν, αἵτινες ἴσως διεκιο λογήσουσιν ἡμᾶς, τῷ τοιούτῳ ἔργῳ ἐπιχειρήσαντας. Ἐπειδὴ δὲ ὁ τοῦ βιβλίου ὄγκος διὰ τὰ ὑφ' ἡμῶν συνταχθέντα προλεγόμενα καὶ ὅσας προσθήκας τε καὶ μεταβολὰς τοῖς ἡμετέροις πολίταις οὐκ ἀνωφελεῖς ἔσομένας ἠγητάμεθα ἱκανῶς ἐπηυξήθη, ἀναγκαζόμεθα τιμῆσαι αὐτὸ δώδεκα μὲν δραχμῶν διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι, ἐνὸς δὲ φλωρίου αὐστριακοῦ διὰ τοὺς ἀλλαχοῦ παρεπιδημοῦντας ὁμογενεῖς. Πεποίθαμεν ὅτι τὸ βιβλίον οὐκ ἀνωφελὲς τοῖς ἐντευξομένοις ἔσεται· ἡ ἔκδοσις ὅμως αὐτοῦ οὐκ ἐν ἡμῖν κεῖται, ἀλλ' ἐν τῷ πλήθει καὶ τῇ προαιρέσει τῶν φιλομούσων συνδρομητῶν. Ἀλλὰ τῶν πρὸς τύπωσιν δαπανῶν προαπαιτουμένων, παρακαλοῦμεν τῶν φιλομούσων συνδρομητῶν, ὅσοι ἡμῖν πεποίθῃσι προκαταβαλεῖν τὴν συνδρομὴν ὅπως διευκολυνθῇ ἡ τοῦ ἔργου περαιώσις. Ὅθεν οἱ βουλόμενοι καταγραφάτωσαν τὰ ἑαυτῶν ἐνόματα ὅσον οἷόν τ' εὐαναγνώστως ἐν τῇ παρούσῃ ἀγγελίᾳ.

Μὴ δυνάμενοι δὲ γράψαι ἰδίᾳ πρὸς ἕκαστον τῶν φιλομούσων φίλων, παρακαλοῦμεν αὐτοὺς θερμῶς σημειώσαντας δι' ἀστερίσκου τὰ ἐνόματα τῶν κυρίων συνδρομητῶν, ὅσοι προϋθυμήθησαν προκαταβαλεῖν τὸ ἀργύριον, ἐξαποστεῖλαι ἡμῖν πάλιν τὰς ἀγγελίας, ὅσον ἔνεστι εἰς χάριν, ἐπιγράφαντας τόνδε τὸν ὄρον·